RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.733 van 8 juni 1999
in de zaak A. 79.518/X-8281.

In zake : Auguste FEYTONGS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. MARTENS,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Dejonckerstraat 51/16

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Auguste FEYTONGS op 24 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de stilzwijgende stedenbouwkundige vergunning verleend door de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan de heer Phillipe KEMPTER, wonende te 1080 Brussel, Jean-Baptiste Janssensstraat 61, overeenkomstig artikel 137 van de Ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw";

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 mei 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. MARTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekende partij uiteenzet dat de h. KEMPTER, wonende te 1080 Brussel, Jean-Baptiste Janssensstraat 61, op 6 mei 1996 een stedenbouwkundige vergunning heeft aangevraagd met betrekking tot het overdekken van zijn binnenkoer en het bouwen van een verbinding tussen de eerste verdieping van zijn woning en het vroegere atelier, dat de h. KEMPTER op 23 maart 1998 de rappelbrief bedoeld in artikel 137, eerste lid, van de ordonnantie van 29 augustus 1991 van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad houdende organisatie van de planning en de stedenbouw heeft verstuurd, dat hij geen beslissing heeft ontvangen bij het verstrijken van een termijn van dertig dagen met ingang van de dag waarop de rappelbrief ter post is afgegeven, dat hij, gelet op het tweede lid van het artikel 137, dienvolgens "zonder verdere formaliteiten (mag) overgaan tot het uitvoeren van de werken of het verrichten van de handelingen, in naleving van het dossier dat hij heeft ingediend van de wetten en reglementen, met name van de voorschriften van de goedgekeurde plannen, alsmede van de bepalingen van de verkavelingsvergunning";

Overwegende dat verzoekende partij in haar verzoekschrift benadrukt dat de bestreden handeling wel degelijk voor vernietiging en schorsing vatbaar is, en vraagt dat, indien de Raad van State mocht menen dat dit niet het geval is, ter zake prejudiciële vragen aan het Arbitragehof worden gesteld; dat het slechts nodig is om

hierover een uitspraak te doen indien de vordering voor het overige ontvankelijk is, en gegrond;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekende partij met betrekking tot de tweede voorwaarde stelt dat "indien de aangevochten beslissing ten uitvoer wordt gebracht, in afwachting van de beslissing ten gronde van de beslissing tot vernietiging, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan verzoeker wordt toegebracht", dat volgens diverse overheidsorganen de werken "de bewoonbaarheid van de aanliggende erven" aantasten, dat zij inzonderheid het uitzicht vanuit de woning van verzoekende partij inperken, de natuurlijke belichting aantasten en meebrengen dat de buur "rechtstreekse zichten" op het onroerend goed van verzoekende partij heeft;

Overwegende dat verzoekende partij er ten onrechte lijkt van uit te gaan dat een aantasting van de bewoonbaarheid per definitie een nadeel uitmaakt dat én ernstig én moeilijk te herstellen is; dat nochtans zowel het een als het ander met voldoende concrete gegevens aannemelijk moet worden gemaakt; dat verzoekende partij heeft nagelaten dat te doen; dat, overigens, uit het verzoekschrift en de toelichting ter zitting vanwege haar raadsman moet worden begrepen dat de aangevraagde vergunning strekt tot regularisatie van werken die reeds zijn uitgevoerd; dat een schorsing de realisatie van die werken, bron van het ingeroepen nadeel, niet nuttig meer

kan tegenhouden; dat de raadsman van de verzoekende partij weliswaar ter zitting heeft verklaard dat de vergunninghouder nog verder werken uitvoert; dat het blijkbaar echter om werken gaat die "niet zijn begrepen in de stilzwijgende bouwvergunning"; dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden "vergunning" geen remedie kan uitmaken tegen werken die er vreemd aan zijn;

Overwegende dat verzoekende partij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewijst, tenminste geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat door de toewijzing van haar vordering kan worden verholpen; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juni 1900 negenennegentig, door :

de H. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **J. LUST.**